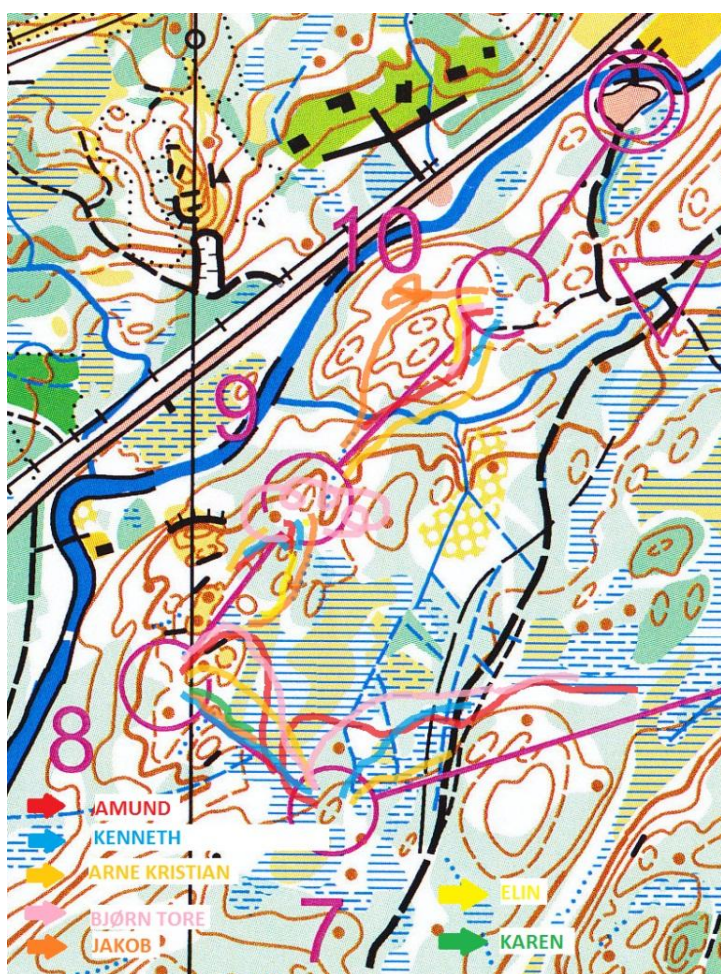

KLUBBMESTERSKAPET 2012 – EN TRILLERAVSLUTNING (som vanlig)

I «Alle kan vinne – løpet» røk favorittene ut, én etter én helt fra start. Jens Viggo startet 5 sekunder bak Åge, men lurte seg selv 6 minutter allerede på første post. Marit L, Irene, Oda og Martha la igjen minutter på 2.post. På post 3 oppe ved granfeltet gikk det 4-5 ekstra minutter for Marit J, Arne Kristian, Åge og Nora, mens Anita, Edvin, Håvard S og Geir brukte myyye mer. På det korte 2minuttersstrekket til post 4 «forsvant» Marit B og Karen, Martha og Bjørnar gikk sikkert også rundt mellom granbaret en stund. Jon, Morten og Heidi ødela sine sjanser skikkelig på langstrekket til post 5. Mest overrasket ble løypelegger av den kollektive forvirringen som må ha oppstått til - eller skal vi si «forbi» - post 6, hvor gruppa Leif Magne, Jan, Bjørn G, Geir, Jens Viggo, Martha, Bjørnar, Rasmus, Espen, Aviaja og Oda visstnok stolte blindt på veteranen i front og sprang og sprang... Det var så vidt Leif Magne rakk tilbake før det ble mørkt!

Altså – et mirakel at noen i det hele tatt vant?

Men i jaktstarter, stafetter og B&OIs klubbmesterskap gjelder det å holde hodet kaldt og ikke gjøre feil. Særlig viktig er det å ha kontroll på avslutningen, hvis man altså har greid å berge seg frem til en god posisjon.

Denne gangen lå både Karen Bjørseth (ledet ved post 8), Marit Bjørnevik (nummer tre ved post 8) og Marit Lunde (7.plass ved post 8, 54 sekunder bak teten) godt an. Men størst vinningsjanser hadde Morten Selnes (23 sekunder bak i mål, men bomma ca 1.30 min på post 8), Bjørn Tore Winther (lå 14 sekunder bak teten på post 8, men surret ca 2.30 minutter rundt post 9), Marius Finstad (rask, men gal macropost) og Kenneth Viken (12 sekunder bak i mål, men brukte tid på et ekstrabesøk på en falsk macropost).

Vinneren, på tross av en del små tidstap her og der, ble: Amund Kleist Godal!

Avslutninga av løpet er viktig. At det kom til å skille viktige sekunder/halvminutt på post 8, var forutsett. Hvis man ikke leste terrenget fremover så godt at man kunne gå rett i flagget, ble man nødt til å runde på eller rundt høyden øst for posten (Arne Kristian / Amund og Bjørn Tore). Også siste posten (post 10) kunne vært avgjørende. Etter at halve strekket var trygt unnagjort, ble terrenget mer diffust opp bakken, og med dårlig retningskontroll var det veldig lett å havne for langt til venstre, som Amund, Bjørn Tore og Elin (jeg gjorde det flere ganger da jeg satte løypa...). Men Amund hadde 40 sekunder å gå på vis a vis Kenneth, så det holdt – han stemplet 6 sekunder før Kenneth på siste post.